

Inauguració de 'Paisajes que se bifurcan', una exposició de Joan Hernández Pijuan al Centre Cultural-Llibreria Blanquerna, Madrid

Un itinerari que comprèn tres dècades d'exploració del paisatge, a partir de sèries emblemàtiques de guaixos i litografies, a més de quaderns i fotografies totalment inèdites.

Comissariada per Valentín Roma.

Romandrà oberta fins l'11 de maig de 2019.

El Centre Cultural-Llibreria Blanquerna inaugura l'exposició *Paisajes que se bifurcan*, una sèrie de guaixos sobre paper Japó i litografies del pintor barceloní Joan Hernández Pijuan (1931-2005), un dels artistes més importants i guardonats de la seva generació.

És una mostra organitzada i produïda íntegrament per la delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya a Madrid mitjançant el CCLBlanquerna, amb el comissariat de Valentín Roma, historiador de l'art, escriptor i director de la Virreina Centre de la Imatge de Barcelona, així com la col·laboració de la família Hernández Maluquer.

El paisatge és un dels vèrtexs creatius d'Hernández Pijuan, un tema que ocupà bona part dels seus trenta anys de pràctica pictòrica i ara constitueix el fonament de l'exposició que es presenta al CCLBlanquerna.

Paisajes que se bifurcan ensenya dues línies d'aproximació plàstica al paisatge: mitjançant el color i a través del dibuix. Ambdues bifurcacions queden reflectides en aquesta exposició que reuneix trenta cinc guaixos sobre paper Japó de la sèrie *Granada* (2004) i set litografies titulades *Proyectos para un paisaje* (1976).

Paisajes que se bifurcan s'acompanya d'un material inèdit que s'exhibeix per primera vegada: una selecció dels diaris personals del pintor i fotografies. Tres quaderns conformen l'àmbit més íntim i personal d'Hernández Pijuan, amb les seves anotacions, esbossos, idees i pensaments. Al costat d'aquest material s'exposen diverses fotografies preses per Hernández Pijuan, que mostren una faceta del seu quefer menys coneguda, però igualment important.

Biografia

Joan Hernández Pijuan (Barcelona, 1931-2005) estudia a la Llotja, Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, i a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi. Els inicis de la seva trajectòria pictòrica venen marcats per un estil expressionista amb ressonàncies existencials que l'acompanyarà sempre d'una manera o altra.

La seva formació a París (1957-1958), on estudia gravat i litografia a l'Escola de Belles Arts, el consolida com un artista de gran austeritat formal i, alhora, de caràcter reflexiu i sensorial.

La dècada dels setanta comporta el descobriment del paisatge i el seu concepte. Amb una paleta poc cromada, converteix el paisatge pictòric, quasi bé de naturalesa fotogràfica, i les formes geomètriques en el seu objecte d'estudi. Dels espais mil·limetrats obrirà perspectiva al paisatge real, accentuant els estudis de color, llum i moviment, tal i com queda reflectit en la sèrie de litografies *Projectes per a un paisatge* (1976) editada pel Grupo 15 de Madrid.

Nomenat professor a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi (1976), a les acaballes dels anys setanta el Cabinet des Estampes-Musée d'Art et d'Histoire de Ginebra presentarà l'exposició i el catàleg de la seva obra gràfica *Hernández Pijuan. L'Oeuvre gravé* (pròleg de Charles Goerg).

Un Hernández Pijuan pintor i acadèmic formà part de la comissió d'activitats de la Fundació Joan Miró de Barcelona als anys vuitanta i dedicà part de la seva carrera a la docència: catedràtic de pintura i, més tard, degà de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona (1992), i membre (1996) de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando de Madrid, institució que el va nomenar acadèmic numerari l'any 2000.

La seva obra comprèn igualment una àmplia mirada en estructures més grans, com és el cas dels dos murals per al Pavelló Sant Jordi de l'Anella Olímpica de Montjuïc (1990) o el reconegut sostre-mural *Núvol en forma de malla* per a la Sala de Govern de l'Ajuntament de Barcelona (2002-2004).

La seva pintura es pot veure en museus distintius com són el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid; el MACBA de Barcelona; el Museum Art-Plus, Donaueschingen, Alemanya; la Fondation d'Art Moderne Grand-Duc Jean, Luxemburg; The Chase Manhattan Bank Collection, Nova York, o The Museum Contemporary Art a Hèlsinki, entre d'altres

En el decurs de la seva trajectòria ha rebut nombrosos reconeixements, com el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Plàstiques (Ajuntament Barcelona, 2004), el Premio Nacional de Arte Gráfico en reconeixement a la seva trajectòria (2005), la Creu de Sant Jordi (1985) o el Premio Nacional de Artes Plásticas (1981).

Per a concertar entrevistes o més informació:

Montserrat Llor mllor@gencat.cat

Raquel Sayago rsayago@gencat.cat

<http://delegaciomadrid.gencat.cat>